

Lo seu carinyo es molt gran,
 mes la cansa la *Mar vella*
 y ara busca la trapella
 un rendit y rich galan
 per ana a San Sebastián.

(R)

De dijous á dijous

Ja ho podém ben dir, qu' aquí no 'n tenim de govern. Han caygut en Silvela y en Maura, abressats á n' en Sanchez Toca, 'l ministre de la Marina, que per estarne mancat de mariners, ni menos ell ho ha sigut may.

Lo projecte d' esquadra ha mogut ferm rebombori portant en son dia la desunió als ministres passats moventlos á deixar buydas las poltronas, que 's veu ben clar que ja las esperavan per seure'hi uns altres. Aixís va 'l mod; per tandas l' un darrera l' altre, tots hi arriban y 'n treuhen profits, quan l' afició s' encomana tant.

Ara, en Villaverde ha tastat la presidencia del consell, y una colla de senyors, molt mes coneguts á casa seva que del país, s' han repartit com pa benehit, las mellors prebendas que farán bè si cuytan á disfrutarlas, que si no, no hi serán pas á temps.

* *

Que l' obra del partit conservador, manat per en Silvela y socorregut per en Maura que tant grossas revolucions de boquilla volia fer desde son ministeri, ha sigut perturbadora, tothom ho ha vis'; pero si algú ho duptés, fixís com la darrera crissis ha sigut contraria al Parlament, á la seva esquena, y tirantlo á las potas dels caballs en sa dignitat. Per aixó 'l novell govern, no mes pot viurer tenint tancat aquest que deuria ser instrument de governar, sent incompatible ab la constitució del fi mant ministeri, que 's de negocis, ja que pe'l demés ningú sap ahont va... ni ganas.

* *

Aixís mateix lo nou president no 'as ha explicat encara, ni creyém que ho fassi mes tart, quins propósitos 'l guia en sas gestions y .. ¡tant se 'ns dona! En Villaverde n' es l' enamorat dels homes de negocis ¡bon profit 'ls fassi! perque n' es l' únich que com Ministre d' Hisenda ha pensat alguna cosa mes que treurer 'ls quartos de la butxaca del pobre contribuent; já cada hu lo seu! y la seva presencia no mes n' ha fet pujar la Borsa, pero prou; ja no podrá fer res mes; presoner á la gabiá d' or, ni tan sols pendrer orientacions politicas, que 'a fan tanta falta com lo mellorament de la moneda, de's cambis y tot quant ell persegueix ab caboria.

Lo nomenament d' aquest ministeri nou, n' es la monstruositat mes grossa, dins lo régimen constitucional; qu' ha demostrat no mes ab aixó, la seva impotencia, la nulitat de sa direcció politica, la falta d' homens de govern, que 'n tenen 'ls partits monárquichs, y la por de que 'ls homens nous dels partits avansats ho arreassin tot.

* *

Aquí la tenen, la rahó de tot lo que passa... No son diferencias per la construcció de l' esquadra naval, las rahóns fondas qu' han mogut la tempestat

en aquest got d' aygua... no; aquestas s' arreglan tan bon punt, tocan á repartir.

Lo triomf del partit republicá en las eleccions darreras, l' unitat y correcció qu' ha tingut al Congrés de 'ls diputats, la sereni a ensenyad, ab pi-nú, davant del país, son las causas d' aytals misteris, desenrotllats en tan enlayradas regions, que ni menos podém mirar y per inútils y costosas las voldríam suprimir de cop y volta.

* *

Mentres va acostantse l' hora, 'ns plau 'l mirar l' esquifiment d' aquests homes que surten per anar tirant un quant temps mes, sens que sapi-guém ni d' ahont venen. Diuhen que 'l Ministre, de la Guerra, ni menos coneix á son president ni li fa cap falta, perque fa son ofici com si manés un batalló de soldats.. ¡no, que son massa! Tot lo més, una quarta de companyia. Diuhen que 'l d' Agricultura, es amich de fer l' esquadra naval, notiu visib'le de la cayguda de son antecessor; y 'l de la Marina que pensa tot lo contrari d' en Villaverde. ¡Vaja un ollal!

Lo trist del cas, es qu' els Ministres dimittents, avants d' anarse 'n, han escurat tant els plats del rebost, llegeixis Capítols del pressupost, que no ha quedat ni un sanabre per donar, y ara 'ls novells ¿com ho farán? ¡Be s' han d' accontentar els amichs! Perque si no, giran l' esquena, y s' han de preparar per guanyar las eleccions municipals properas, sots pena de que també la guanyin els Republicans ab ferma majoria... y.. ¡tururut, dotze horas!... No hi ha mes carbó.

* *

La mort de Lleó XIII es una de las notas d' aquesta setmana. «*Roma vedutta, fede perdutta*,» tal ha sigut. Com que no 'l coneixiam personalment, hem de rebuscar tots els diaris d' aquí y de fora, per buscar 'hi quelcom d' agrados ó interessant referent á n' el, per fer 'ho avinent als nostres lectors. Pero no trovém res que s' ho valga, per contar, ni succeheix res més que lo de cada vegada.

Tot s' ho tenen pastat pe 'l nou nomenament... grans envejas, fermas rahons entre mitj dels Cardenals bons y rebedors per l' ofici... lo que 's veu y lo que no 's veu com per tot.. ara l' Oreglia n' es un fiero... no val.. després es bon home.. vaja l' en farém.

Com vulguin; per nosa't'es ja s' ho poden compondrer á son gust, tan sens en dona... perque 's veu qu' els quartos ningú se 'ls endú.. Lleó XII, ha deixat una grossa fortuna.. ¡Que Deu 'l perdó!

CALIXTE PI Y XARAU

LA VUYTADA

Pe 'ls diaris d' aquesta vila (que no 's publican) he vist que aquí baix á *Braselona* hi va haverhi un gran bullit entre un qu' escriu á un periódich y 'l simpátich *Pepz Gil*, l' empresari mes *chulito* y *belen* qu' hi ha per 'qui.

La causa de la tabola á que 'm refereixo, estich en que va ser promoguda per aqueix crónich desitj de considerar la estética ó mirarse l' art gens prim, es dir, mirat baix lo prisma del *tango*, 'l ball preferit per la societat del dia que viu á gust, prescindint de reparos y d' escrúpols de monjas, anem al dir, mentres 'l cos be disfruti, tant se 'ls hi enfúm l' esperit; puig d' esperit—segons pensan—no n' hi ha d' altre que 'l de vi.

Resultat de la *contienda* entre 'l *tangós* *Pepe Gil* y algún d' aquets periodistas *morrals* ¡ay! *morrals*, vull dir, quins, sembla, 's ruborisavan veyent ballar cada nit de tal manera expressiva las reynas del «¡ay, que tinch!» «ja baixo» «tiba, Manela» «apreta» y tot per l' istil, en lo teatre *Nou Retiro* bu' era alcássar escullit ó l' harem de tantas vellas que passen l' art en un *trís*, els ha deixat á tots tristos tan ant á n' els seus amichs

y protectors ¡ay! las portas sense avisar, qu' es un crim de lesa ganduleria, privantlos, sens' prevení 'ls de diversions ignocentas qu' elevan molt l' esperit (l' esperit... de ví que 'ls deya) y 'ls ha deixat ensopits obligantlos, revatúa, á passar las nits dormint y somiant aquells *meneos* que 'ls tenian sempre aixís á punt de solfa, engrescantlos com si tinguessin sols vint ó vintidós anys, tenintne seixanta ó més; cert n' estich.

Demodo que si 'l *Retiro* dissapte no 's torna á obrir, es facil que succeheixi algún conflicte precis que pot durne conseqüencias d' aquellas que no puch dir, y donarán á la Higiene molta feyna, pro de nits.

Lo qual desd' aquí traslado al Gobernador Civil.

* * *

Al arribar de Valencia nostre mestre Sadurní volia interwievarlo sobre lo que ha succehit á nostra célebre banda que val molt—alt se pöt dir;—pro jo, per no amohinarlo y no darli mes fatichs després de la malifeta que 'ls ha deixat ressentits, he dessistit de la idea

de parlarli com d' amich, pensant que hi han certas cosas que val molt mes res no dirn'.

Sols diré que 'ls nostres músichs han ben demostrat tenir dignitat y gens d' egoisme renunciand las quatre mil pessetas del tercer premi després d' havé 'ls preterit en lo guany de la segona distinció que—pe 'l que he vist en los diaris de Valencia—era seva; tots ho han dit.

Per lo tant els músichs nostres si están ressentits bon xich (y ab molta rahó) del fallo d' aquell Jurat valenci compost tot de madrilenyos que 'ns tenen *tirria* als d' aquí, per satisfets poden darse ab lo triomf conseguit dintre de la opinió pública qu' es sempre 'l premi mes rich.

* * *

Lo tenir *La Catalana* d' haver, veig de suprimir lo servey en lo trajecte desde Gracia cap aquí pe 'l mal estat de la vía qu' está feta un embolich de sots y de dolents passos fins á serne un gran perill, colocan á Barcelona sols al nivell de Rupit, de Ripollet ó Masquefa... ¡Ey, es dir! m' ho sembla á mi.

PEPET DEL CAR RIL

FESTAS MAJORS

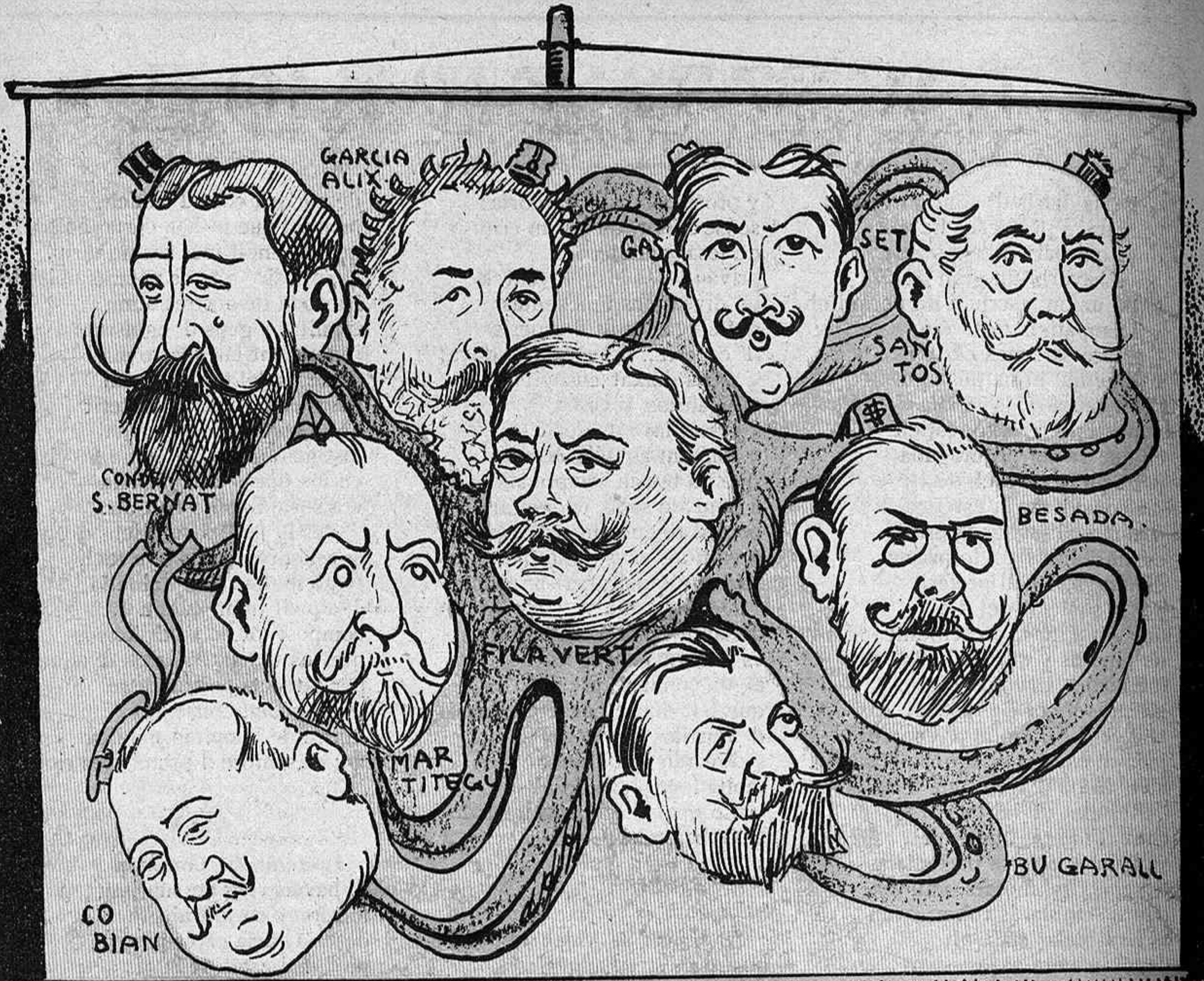
Tením lo gust de participar á las Societats de poblacions ahont se celebri **FESTA MAJOR**, que en la

Litografia Barcelonesa de Ramón Estany Carrer de S. Ramón, 6

trobarán un assortit inmens de cromos de totas classes, desde 'ls més senzills y económichs als de gust mes refinat y artístich, propis pera la confecció de **Programas, Invitaciones, Titols de Soci, de Foraster y de Abonat, etc., etc.**

Preus sumament reduhits

Novetat en carnets de totas classes

Bullit

Siguin verts, siguin madurs,
 siguin frets, siguin calents,
 sempre son idèntichs gossos
 ab los collars diferents.

¡Quebelieros.... Atención!
 un servidor aquí 'ls di
 l'última part del *Frou-Frou*
 ó el *Pulpo de la Nación*.

Auca de la setmana

—Ja t' ho deya Sadurní,
qu' alli us farian patí.

—¿Qué dius que 'l teu papa es mort?
—¡No, 'l de Roma, per ma sort!

Dels Consums la caixa baixa.
Pormenors de la rebaixa.

—¡Cristina, quina caló!
¡Abur, aqui us deixo aixó!

Als liberals de Catalunya

I

Liberals de la terra catalana
 los qu' aymeu del Progrés la llum serena
 y en vostres cors honrats sentiú qu' alena
 l' ansia de redimir la patria hispana:
 Liberals de la serra y de la plana,
 del poble y la ciutat, de tota mena,
 qu' es vostre goig teixir hermosa trena
 per la patria enjoyar, forta y galana:
 Sortiu de la inacció tonta y supina
 que 'l crit de Llibertat! ja alegre sona
 y la ocasió present es oportuna;
 fugiu del mal camí y de la rutina
 y 'l gran exemple que Barcino os dona
 seguïulo sens temor tots á la una.

II

Mentiren per sort nostra aquells que un dia
 pregonaren la hispana decadencia;
 mentiren, y aixó ho prova la experiencia,
 los que van sostenir tal profecia.
 No es morta, felisment nostra energia;
 no 'ns faltan voluntat ni inteligencia;
 tenim lliures lo cor y la conciencia
 y aymem la pau la llum y la harmonia:
 Es cert que descendim de 'n Torquemada;
 que empanyan negres núvols nostra historia
 y un jorn cridarem ¡Viscan las cadenas!
 mes avuy nostra fé s' es transforma la
 y á Espanya ha de donar dias de gloria
 a nova sang que corra en nostras venas.

E REIMBAU PLANAS

IDONAS...I

Si á una dona presumida
 i donas molta importancia,
 entre la que ella ja 's dona
 no hi ha per hont agafarla!

Rondinant de que es esclava,
 es la mestressa del mon
 la dona, y mes cada dia
 ¡densá que dú pantalons!

Molts creuhen de bona fé
 un ser débil á la dona,
 y no veuhen que *hipnotisa*
 al mes sabi, ¡la mes tonta!

La dona, obeheix, com l' aygua,
 que sols creu, empresonada,
 mes, de son jou una esletxa,
 basta, per emanciparla.

Aquests disbarats que escrich
 sobre tot no 'ls fassin corre
 ó sinó... ¡pobret de mí
 si ho sabés la meva dona!

QUIMET DE LAS COPLAS

Cantarelles

Dos anys fá que soch promés
 de la Carme, malvinatje.
 Los regalos que m' ha admés
 que me 'n costan de dinés;
car - me costa 'l prometatje.

Alfons si vas á banyarte
 no probis pas de nadar
 puig podrías ofegarte
 y á la fi després trobarte
 com tú sabs *al - fons* del mar.

En Magí vá dirme á mí:
 —No sé hont arivaré, noy,
 sense rals y sens destí.
 —Si 't trovas sense *magi*
 pots arivar á sant Boy.

CATALÁ-NISTA

CANTARS

Lo mal d' amor ben mirat
 es com lo mal de caixal;
 las donas avuy te 'l curan
 pro demá t' hi fán mes mal.

Vas dirme que la Dolors,
 encar' que no ho he cregut,
 patía de mal de cor ..
 y de cor may n' ha tingut.

PEP DENTS

Restauranada

Dimecres era ó en dijous
 el dia que cert subjecte
 vá entrà á la fonda al objecte
 de menjarse un parell d' ous,
 mes com n' era delicat
 en materia fartanera,
 al veure ab enfado, qu' era
 lo seu encárrech, passat;
 crida, s' irrita, s' aixeca
 y á n' el camaré esvalota
 dient que li fassi la nota,
 sens haver probat la te a.
 —¡Vaya un cas mes divertit!
 Aquestos ous, son pollats,..
 digué entre alguns disbarats.
 Y el mosso, qu' era aixerit,
 sério respongué al moment:
 —Senyor, vosté fa un desastre;
 Li doném ous ab pollastre
 y encare está mal content?

RAMPELLS

CANTAR

¿Perqué trist sospiro, mare,
 preguntas? ¡te no tinch de dil
 es que penso ab que 't fas vella..
 y ¡ay! no 't puch rejoyer!

ANTOLÍ B. RIBOT.

Als Banys

—Ep, mestre; doneunos dos quartos.
 —Si no 'ls volen de safrá, no 'ls puch servir. Tots están ocupats.
 —Donchs anirém al públich.
 —¿Que volen taparrabos?
 —Es clar, home. ¿Que 's creyéu qu' anirém despullat?
 —Ho dich per si haguessin volgut *traje*.
 —¿Quina *march* mes grossa!
 —Bifa! D' ahont surts ab aqueixas camas tan peludas? Semb'an modernistas.
 —¿Com que no me las afayto may!
 —¿Ji ji! ¿Quins taparrabos mes foradats!
 —Aixis hi entrarà l' aygua.
 —Ajeguemse à la sorra.
 —¿Quina barra que tenen las donas! Allí n' hi há dugas que 'ns están mirant fixament.
 —No hi ha com tenir bonas formas.
 —Que lloguém carbassas?
 —No 'm parlis de carbassas. Me fan pensar en la Lola.
 —Donchs jo 'n llogaré unas.
 —¿Quins pits te aquell senyor! ¿Sembla una didal!
 —Tu; mira aquell qu' hi entra ab sombrero. Encara com no du capa.
 —Are vé un escolapio.
 —¿Aparteu las criaturas!
 —¿Tirems' hi de cap?
 —De cap... manera m' hi tiraría. ¿Me fan una bardsa aqueixas onadas!
 —Vaja home, no siguis cobart ó sino lloga suros.
 —Mes aviat llogaría una barca.
 —¿Au! ¿Pit y á dins!
 —¿Paf!
 —Quina aygua mes gelada!
 —Jo he quedat fret.
 —Com tremolas!
 —De por.
 —Mira: pera nedar se fá aixis. Pero ¿ahont vas tant decidi?
 —Ahont es la corda?
 —Que vols jugar á juli?
 —No: es pera agafarme. Ayl ayl!
 —Que 't passa ¿Que tens mal de caixal?
 —¿Dacorrol! Lladres!
 —No estém pas al Paralelo?
 —Un tiburón que se 'm menja las caams!
 —Dispensi que l' hagi tocat nadant per sota l' aygua.
 —Era vostè? Ia m' havia assustat!
 —Bubl bubl!
 —Ep, vos; aparteu aqueix gos d' aquí.
 —Are hi nedo! Que no veyeu qu' estich vestit?
 —Vina, que t ensenyarè de fer lo mort.
 —No fem bromas Es massa trist aixó!
 —No tinguis por. Si es qüestió d' acostumar's hi.
 —Ay, la mare! No m' hi vuy pas acostumar. Ves com quedaria la de casal
 —Me 'n vaig á la bota.
 —Quin' aygua mes brutal!
 —Se veu qu' encare no l' han rentat!

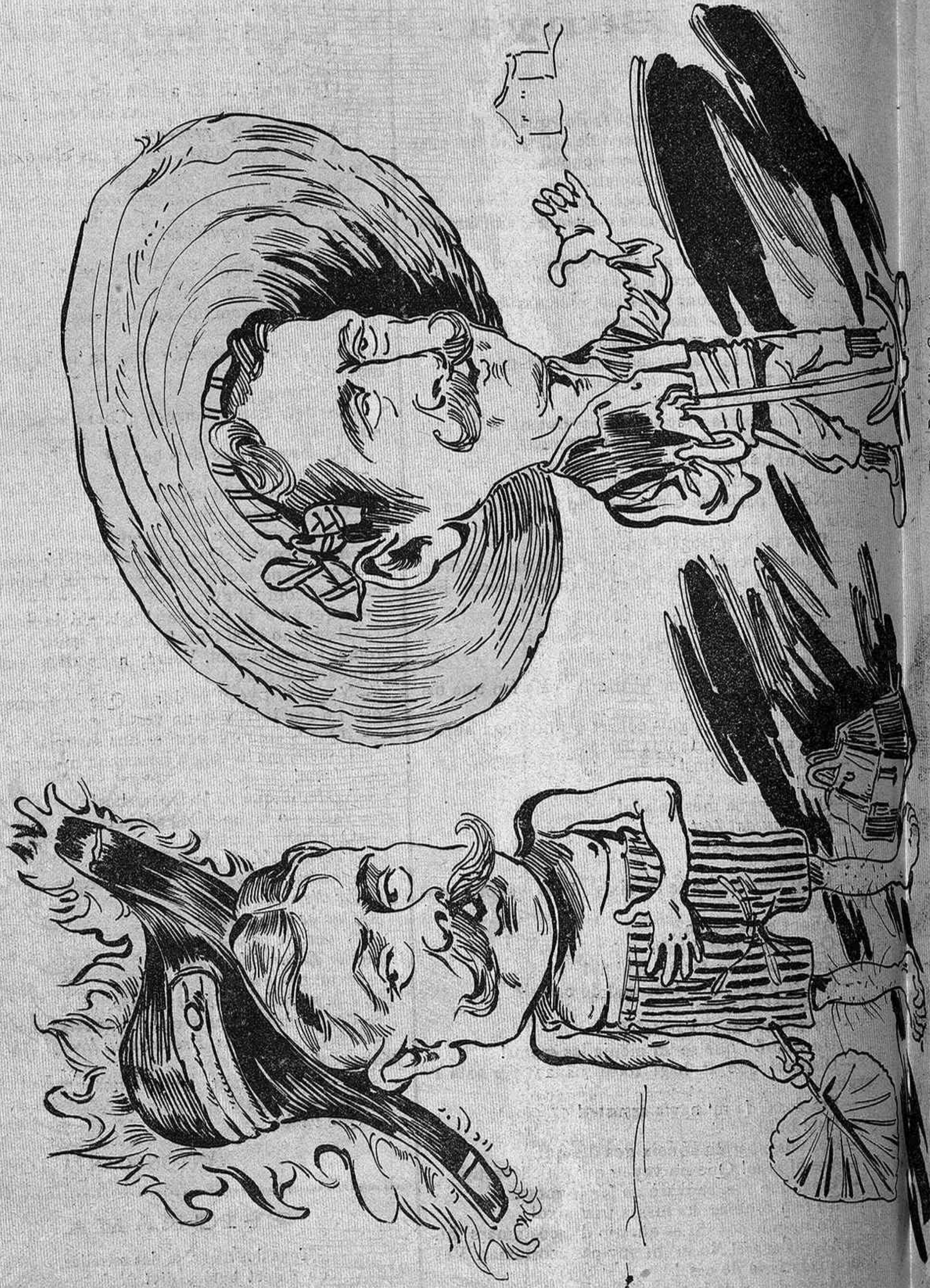
—Qui es qu' hi topat ab las carbassas?
 —Eo mestre! No b dém!
 —No anessiu contra direcció.
 —Cuydado!
 —Qui crida? Ah! Es aqueix ximple del *pentinador*.
 —A qui diu ximple aqueixa carbassera?
 —A vos, tros de *quoniam*.
 —A veure si vinch aquí y us clavo un cop de rem.
 —Llengual!
 —Donchs ¡té!
 —¿Socorro, *barquillero*!
 —¿Voy!
 —¿Que m' ofego!
 —P'o ¿que us ha passat?
 —Que m' ha romput las carbassas.
 —¿Qui?
 —Aquell del *pentinador* que se 'n ha anat mar endins.
 —No 'l veig pas
 —Se deu haver amagat. ¿Com que no hi ha cap municipal!
 —¿Que sou l' amo dels banys?
 —Per servirlo.
 —M' han robat lo vestit!
 —Que vol que li digui!
 —Lo que vuy que me 'l pagui.
 —Are hi corro! ¿Que 's creu que li he pres jo?
 —Donchs no me n' haig d' anar pas despullat.
 —Vagi com vulgui.
 —Aqui no s' hi pot venir! Está plé de lladres!
 —Home no cridi tant. Lo poden sentir y 'm compromet l' establiment. Veurá; 'ns podém entendre. Li donaré un duro..
 —Y que 'n farà d' un duro! ¿Que vol que me 'l posi? Lo que jo vuy es un vestit.
 —¿Que 's creu qu' aquí es una sastreria?
 —Donchs me 'n vaig á buscar un municipal.
 —*Alanta!*
 —Agafeulo que va ab taparrabos!
 —Vatua no m' en havia adonat!
 —Que balli 'l crispin!
 —*Vengase Vd. al cuartelillo.*
 —*Hombra si 'l venia á buscar porque...*
 —*Le digo que se venga.*
 —*Que se venga aquí!*
 —Y perqué haig de venir?
 —*Por faltar á la moral.*
 —Si m' han birlado 'l vestit.
 —*Eso ya se lo explicará al cabo.*
 —Pro ¿com vol que vingui d' aqueixa manera?
 —Senyora Ramona *Présteme un llensol. Ahí está: póngaselo!*
 —Semblaré un mort.
 —Doneuli aygual
 —Que baile!

ANTONI CANTALLOPS.

EPIGRAMA

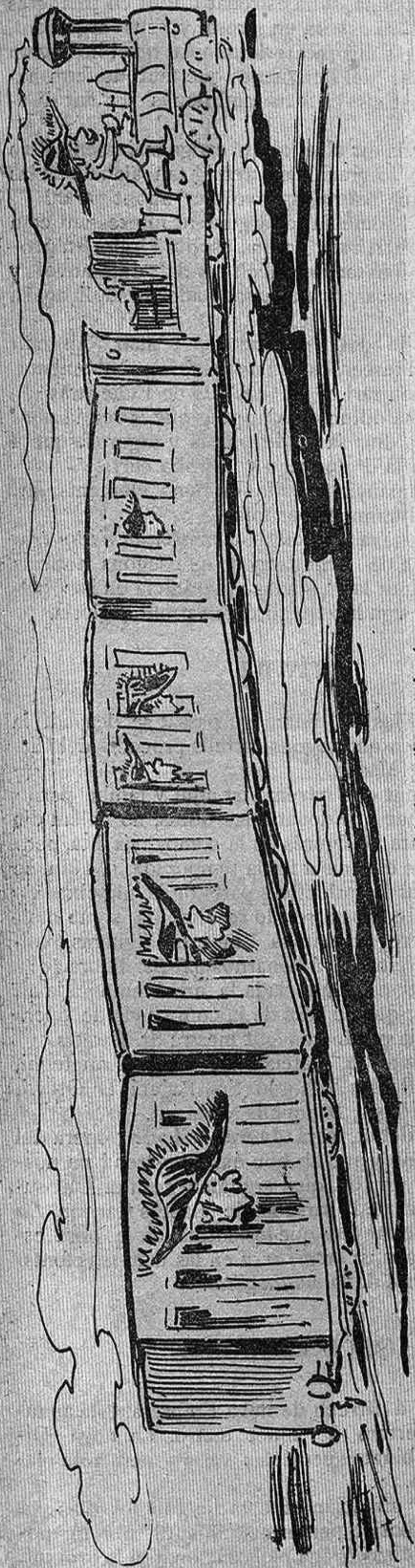
Tens dos ulls com dos estrelles,
 un nasset bufó y diví
 y unas dents que Deu me 'n guart
 d' haverte de mantení.

MANEL CASTELLA

Aixis l' Historia ho escriu:
—Presidencia Villaverda
di: un ministeri d' istiu.

Don Rafaelito Gasset,
Ministre d' agricultura
y minyó de molt ganxet.

Aixis se 'ls pasejarán
fins que s' acabi el Setembre
aquells de San Sebastian.

Armonias fraternals
per fer l' elecció d' un Papa
entre 'ls mansos cardenals.

NOVETATS

Dugas obras novas 'ns ha donat á las darrerias de la temporada, la eminent Mariani, obras que un cop mes l' han acreditada de son imponderable talent.

Nos referim *I corvi* y *La Cornice*, la primera de una forsa dramática tant superior que ab tot y ser nosaltres dels que considerém que la Mariani es una verdadera celibrat, confessém que vam quedar petrificats, puig no creyam que sa intensitat dramática arribés á tanta altura. La escena de la locura en que acaba lo tercer acte, assegurém que cap mes actriu de las que trepitjan los escenaris, la pot arribar á executar ab tanta naturalitat y maestria. Si dita artista no tingués la reputació lograda, en dita obra, l' alcansaria.

La Cornice de género sumament oposat, estigué á igual altura, y aixó no sigué cap novetat pe 'ls espectadors, puig tots ja sabian que en la comedia, tant per sas formas bonicas de dicció, com relleu extraordinari que dona á las escenas y situacions reals, no se li coneix rival.

En abduas obras s' ha vist lo treball imponderable del Sr. Paladini, ja que los personatjes á ell confiats los detalla ab una maestria grandiosa y la direcció escénica es tan notable que 'l públich queda embaricat per la unitat y realisme ab que veu las escenas.

Lo según acte de *La Cornice*, resulta una proba de lo que manifestém.

La campanya que ha fet aquesta companyia ha sigut sumament important ja que ab las 50 funcions d' abono, 'ns ha donat 37 obras distintas y d' ellas 17 completament novas entre nosaltres.

Verdaderament no 's pot donar mes varietat y si á aixó s' hi anyadeix que ni una sola obra ha fracassat se podrá compendrer lo regositj ab que s' ha vist aquesta companyia.

Dilluns últim ab *Zazá*, se despediren de nosaltres tant notables artistas; la manifestació que al final se 'ls feu, fou proba palpable del sentiment ab que 's veu sa marxa que quedá minvat al manifestarnos que prompte tornarian entre nosaltres.

A rivederci donchs, artistas tots de la companyia Mariani.

Pera lo 14 del próxim Agost, s' anuncia lo debut de la companyia del célebre Watry que ab los números qu' anuncia de son especial repertori, creyém farà una profitosa *tournee*.

CATALUNYA (Eldorado)

Bona prova de l' estimació que te 'l públich d' aquesta terra, a n' en Benét Pérez Galdós, n' es l' éxit y las representacions que ha tingut «*Marincha*» en aquet teatro.

Aquesta setmana, s' ha estrenat l' idili en tres actes «*La Musa*» obra escrita en prosa y sens argument. Potser tenim els ulls tacats de miopía, quan no havem vist las bellesas del llenguatge que tant de ferm havían aponderat els critichs madrilenys parlant d' aquest' obra.

No volém pas dir ab aixó qu' estiga malament. Pero las filigranas y lo graciós discreteig tan alabats en las obras del antich teatro espanyol per' ahont paran?

Mancada la comedia d' argument interessant com demana 'l públich avuy en dia, escrita l' obra en prosa vil, hem de buscar lo idilech per dalt dels núvols y costa tant de trovar, que al espectador hasta li agafa són.

Lo desarrollo del según acte, pot anar... ab molt que dir; pero 'l tercer, cau en una énfassis rimbombant.

Ben bé al contrari es *El estigma* de Echegaray (J.) posat en escena dilluns passat puig que 's veu la obra ferma; humana dins sa fonda poesia y vigorosa que 'l públich se xucla d' un trago y 'l troba curt.

Tota la companyia travalla en bons elements qu' hi há pasta y lluhiment per tots.

Pera avuy estava anunciat *La escalinata de un trono*, obra també de Echegaray y que según noticias en ella ha seguit las pejtadas que iniciá en sos primers temps ó siga los que li daren profit y gloria.

TÍVOLI

Ab las funcions del diumenge passat se despedí la companyia lírica que segons cartells procedia del Circo de Price de Madrit.

Per lo conjunt que havém vist aquí y també per lo desempenyo que han donat á las obras, no volém dir qu' algun artista no figurés en la companyia dita, pero 'ns sembla que al venir á fer la temporada d' istiu, se devían eliminar las principals parts de la mateixa.

Com se pot compendrer, lo resultat ha sigut molt negatiu y no creyém que la Empresa Figueras, volgués tornar á reincidir á donarnos gat per llebra.

Pera dissapte está anunciada la nova temporada ab nou espectacle que ho será de la companyia de ópera italiana dirigida per lo conegut mestre Sr. Baratta.

Forman part de la mateixa las Srtas. Lopeteghi, Wal Rossell, Belli y Vila y los Srs. Pagani, D' Ottavi, Puiggener, Hediger, Banquells y Masini.

La obra de debut, será *Andrea Chenier*, ópera del mestre Giordano y que ab bon éxit s' estrená en nostre Liceo en l' any 98, qual argument resulta tant sumament igual al de la sarsuela de Ramos Carrión *La Marsellesa* que creyém que los autors de la obra espanyola é italiana, s' inspiraren en las mateixas fonts.

¡Coincidencias de la originalitat!

CIRCO ESPANYOL

Pera avuy y á cárrech de nova Empresa, está anunciada la reapertura d' aquet teatro. La nova Direcció ha combinat espectacles variats pera tota classe de públich.

En efecte, s' anuncian espectacles tots los dias y á determinadas horas, pera secció infantil, obrera, popular y «sicalíptica» ó siga pe'ls aficionats á lo groixut.

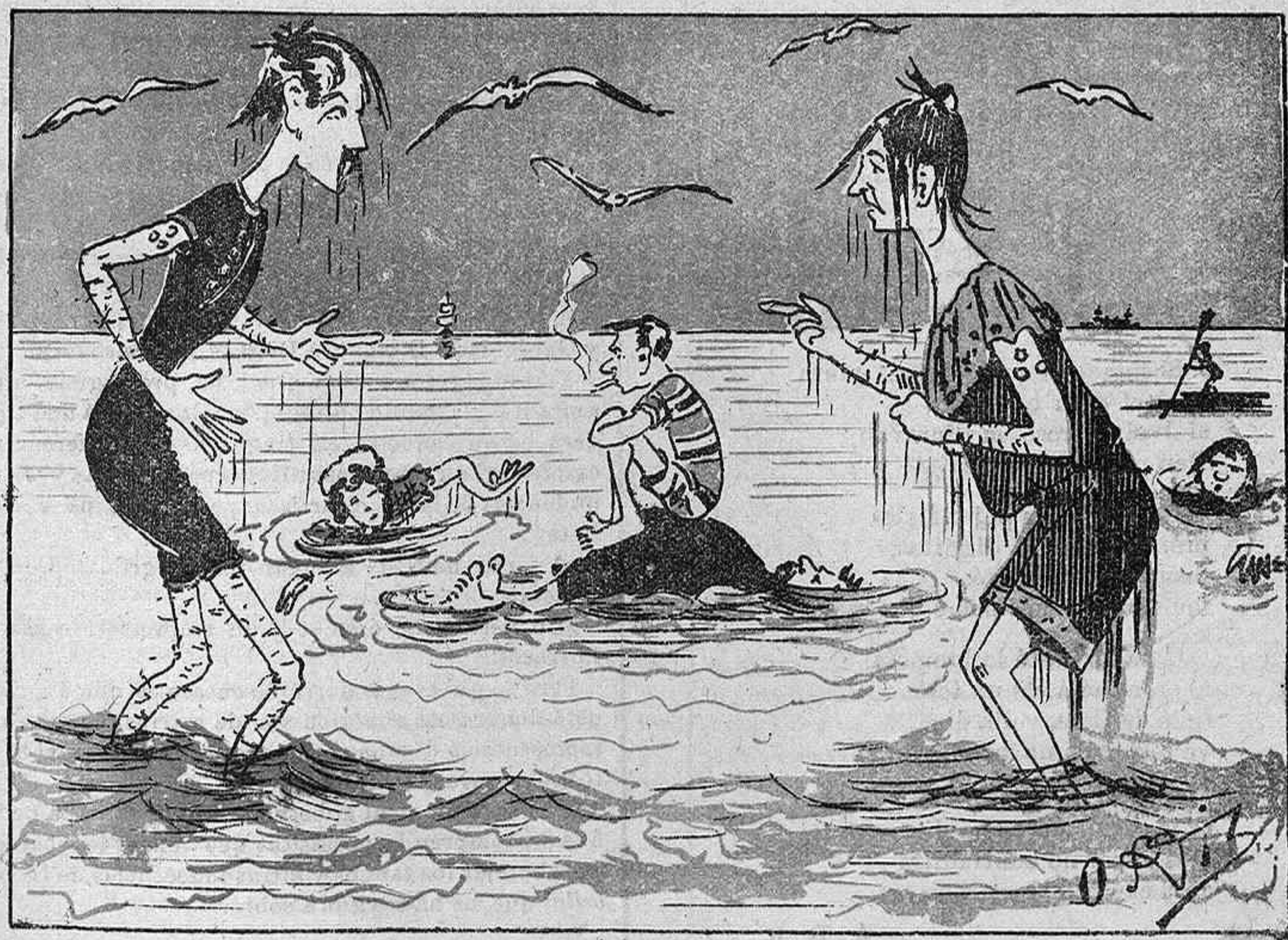
La combinació la creyém acertada; are sols falta que los propósitos de la Empresa no fallin.

LA TOMASA

Ilusió perduda

Al entrarhi, tots des guapos,
se forjan gran ilusió.

Pero quan surten del aygua,
se miran y.... ¡adeu passió!

NOU RETIRO

S' estrená *La perfumista*, sarsuela en un acte arreglada de la que ab lo titol de *La bella profumiera* 'ns feu coneixer fá pochs anys la companyia de opereta italiana Gravina.

Com que l' obra ha sigut reduhida, dit está que s' ha tret tota la palla possible deixanhi lo grá y aquet es la *mostaza* que en ella hi há, que resulta sumament picanta.

A conseqüencia d' aquest estreno, s' han publicat en alguns periódichs, furibundos articles fets per periodistas que segons noticias exercian de *sultán* en alguna de las *bellas* de la casa y que per motius de arbitrariedades comesas per ells, se 'ls hi havían tallat un xich las alas, revenjantse del abandono ab las criticas de referencia y demanant apoyo á sas villanias á la primera autoritat de la provincia, apoyo que no 'ls faltá, ja que la Empresa se vejé condemnada á fortas multas per causas que dias avants los tals periodistas aplaudian á rabiar.

Vejentse la Empresa d' aquet modo protegida, ha tancat lo teatro.

De sentir es, que á personas tan dignes del despreci, las autoritats las hagin ascoltadas y encare mes humillantse.

Després encare voldrán que s' apoi lo centralisme.

TÍVOLI — CONCERTS D' EUTERPE

Lo quart concert de la temporada efectuat diumenge passat, sigué de honra y profit pera la distingida societat coral *Euterpe*.

D' honra, perquè totas las pessas foren estrepitosament aplaudidas, fins á lograr algunas d' ellas la repeticio, figurant en aquesta distincio la *gavota* que s' estrená original del mestre Sr. Rafart, que una vegada mes doná mostrás de son talent. De profit, ho fou per que sigué un plé á vessar.

Nostra enhorabona á la Societat y també á son distingit mestre Sr. Rafart, que ab justicia ha lograt ja un nom entre 'ls mestres directores de societats corals.

Per lo 16 del próxim Agost, está anunciat lo quint concert de la temporada.

UN COMICH RETIRAT

Cantarellas

Soch auçell que entristit canta
á n' el mon engabiat;
si d' eixa presó 'm lliuravan,
Deu meu ¡quina caritat!

De pobre has pujat á rica,
pró... perdent la dignitat;
resultat de tot aixó:
¡que ara ets més pobre que may!

Cara 'm costá la brometa;
al pronunciá ets un test...
(¡plé de flors, volia dirli!)
va repercuti un bolét.

Que 'ts un ramillet de gracias
ta maretá sempre 'm diu,
mes jo per no contradirla
ab 'l cap li faig «que si»

A. B. R.

Campanadas

Havém rebut una carteta firmada per un suscriptor del nostre periódich que val la pena de ser contestada per veurers en ella una gran dóssis de bona fé.

La pregunta que 'ns fá dit senyor relativa á si som catalanistas, republicans, ó socialistas, no tenimecap reparo en contestarla: Som un bon tros republicans, y de lo demés una mica de cada cosa porque no som tan intransigents qu' allá ahont trovém quelcom de sá y beneficiós á la vida humana no ho acceptém de bon grat.

Lo que nosaltres no podém acceptar mar, son las paraulas del quefe, pe 'l sol fet de serho, si las mateixas no venen revestidas, al nostre entendre, de la mes gran sinceritat y certesa.

Y tant es aixís, qu' entro un republicá que per torpesa ó interés particular adulteri l' republicanisme y un monárquich de talent y bona fé, preferim aq et mil vegadas.

No 'ns cansarém de repetir que 'l nom no fa la cosa.

Aixó no pot significar qu' aném cap allá ahont convé al nostre negoci, porque en diferentes ocasions hem atacat de de aquestas columnas als ho nens qu' estavan al candelero, y porque nosaltres no volém ser regidors, ni diputats, ni ocupar cap cárrech públich.

Podém equivocarnos en las nostras apreciaciones, que no son infalibles pero may guia la nostra ploma un esperit mesqui.

L' obrer nos mereix respecte per lo que representa, y sempre qu' hem pogut l' hem defensat, y molts cops hem senyalat los seus errors, ab lo qual probém que no vivim d' enganyarlo, sinó de manifestar lo que á nosaltres nos se nblan veritats.

Per lo tant, lo que califica d' enigma 'l nostre suscriptor, es no mes que la expressio d' una sinceritat ferma, que no está subjecte á conveniencias de cap classe y que 'ns ha perjudicat molt is vegadas, y qu' seguirá perjudicantnos, porque som fets d' una carnadura que no sabém dir «amen» á to lo que fassin los nostres, ni obehir com á bens als nostres quefes.

Una di ciplina cega es lo pitjor enemich del avens.

*

Ja 'ns ho pensavam qu' aixó dels tangos acabaria malament.

Allá ahont hi entran *bellas*, se digan Chelitos, Violetas y Gardenias ó Dimonis ó Diab es, gresca segura.

Y ara la gresca sembla que l' ha promoguda un representant de la opinió pública (?) molt adicte á una triple lleugera, perquè aquesta ha tingut alguna diferencia ab un empresari qu' havia escullit las pantorrillas y altres menudencias de las se as artistas pera donar pá als seus fillets.

¡Ay, nos hem d' aixugar una llágrima! ¡Com está la societat!

¿Un periodista cremat y un empresari sense pa? ¡Es horrorós!

Pero lo qu' es mes horrorós encare es que 'l gobernador pera donar gust al periodista de marras, hagi prohibit la representació d' una obra en que l' empresari hi xifrava totas las sevas esperansas.

Com se veu que al gobernador no li falta pa pe 'ls seus fillis, ni comprén la necessitat que tenim los barcelonins, de saborejar los tangos y altrás indecencias de la plaga de *bellas* que 'ns ha caygut á sobre.

*

CUPÓ PRIMA N.º 87 (1)

Que dona dret á adquirir per

UN RAL

la sainete líric en un acte y en prosa

LOS ENCANTS DE SANT ANTONIoriginal de D J SEPH M^a POU

qual preu corrent es lo de UNA PESSETA

(1) Caduca als vuyt dias ó avans si s' agotan 'ls exemplars.

La gran timba nacional ja anuncia la jugada magna de Nadal.

La enganyifa constará de 20,000 bitllets qu' importará 8 millons de duros.

Vetaquí un joch que de bona gana en seriam banquers per las ganancias que reporta y perque ningú 'l persegueix.

~

Los regidors que s' han dec'arat contraris á la municipalisació del gas, deuen estar aturdits al veure lo que passa en pob'acions importan'issimas.

Després d' haverse introduhit tal reforma en municipi's de primera, com ja indicarem en un número anterior, ara s' ha celebrat á Tàtania una reunió ahont concorregueren mes de doscents arcaldes, declarantse gayrebé tots partidaris de la municipalisació del gas.

En altrás bandes, y no vull dir aquí, 's dec'aran partidaris de las rimas que reparteixen las Empresas monopolisadoras.

~

L'egim que la germana de la reyna Draga, amparada per un millonari suís, farà un viatge á l' Europa al objecte de demanar una ajuda pera destronar al actual rey de Servia.

¡Pobra senyora, si no té altra candela, ja pot entornarsen al llit!

Que 's contenti de moment ab l' amparo del millonari suís, y que 's recordi luego de la *passegada* que varen fer las nacions europeas l pobre Krüger.

Las *ajudas* ja 's donan sols als malalts.

~

Una vegada mes hem de parlar de las oposicions que pera recreo dels regidors de totas castas y edats se celebran en la Casa Gran.

Avuy toca 'l torn als capata's sos de brigadas.

Lo dia 10 d' aqnet mes terminaren las oposicions pera la provisió de vint d' aquestas p'lassas, corresponents á la zona d' Ensanxe.

Denchs, aquesta es la hora que 'ls interessats no saben res enterament del resultat de las oposicions.

Com que 'l pastel sembla que será gros, necessita estar molt al forn.

Bromejar ab qui tal vegada necessita un tros de pa ab molta premura, es una burla massa sagnanta.

¿Si las p'lassas ja están donadas perque molestar á lingú?

D' aqnet modo se cometen dos faltas: la burla y 'l favoritisme, quan ab aquest últim bastaria.

~

Ja 'ns pensavam que 'l ser Papa de Roma era una bona breva pero no tant que pera lograr tal dignitat se cometes in mes barbari'ats que en las eleccions ahont intervenen los cacichs.

La publicació de folletos posant com á traps bruts á determinats cardenals pera enlayrarne altres, nos ha fet un efecte de barallas de vehinat, qu' encare no hem tornat la respiració.

Las recomenacions per aquella com si 's tractés d' un artista que prega un bombo en las columnas d' un periódich, ho hem trovat molt poch cardenaci.

Y lo d' enviar propis á rebre als cardenals que 's dirigeixen al aticá pera que no votin un nom sinó un altre, te 'l mateix ayre de mercantilisme que 'l del viatjant de comers qu' agafa un tren rápit pera tenir ja treballada la p'lassa quan un company hi arriui.

¿Si aixís se portan los m'ntenedors de las doctrinas de Jesús, qu' hem de fer los misers mortals que gayrebé estém entregats en cos y ánima al dimoni?

¿No 'ls sembla que tractantse del nomenament del representant mes directe de Deu á la terra, no hi ha necessitat de valerse de semblants astucias?

Ja 's passará bona ansia i Altísim de que siga nomenat lo qui á son entendre reuneixi mes mérits.

Per lo tant, dormiu tranquils Rampolla, Oreglia, Vanuttelli y tots quants desitjeu la tiara, perque «á quien Dios se la dé, San Pedro se la bendiga».

~

Lo governador de Lugo ha tingut la idea de crear premis pera las familias pobres que tingan més netas sas casas.

¡Molt bé per aquet governador!

D' aixó se 'n diu fer alguna cosa de profit.

~

D. Joaquim Costa ha sigut processat per haver atacat segons diuen, las institucions en una carta que dirigí als organisadors del mitin celebrat en lo teatro Líric de Madrid.

¡Ditxosas institucions!

Lo que s' havia de veure avants de processar al Sr. Costa es si las atacava ab rahó, perque l' atacarlas sols, en lo terreno del sentit comú vol dir ben poca cosa.

CORRESPONDEN IA

Honodes; ¿Excitants així á l' estiu? ¡Ca, barret! Nos estimém massa als nostros llegidors.—Ribas; Bé *La forneta*.—Mont Tranquí; Un altre dia 'l complauré.—Roqueta; Anirá *La marxa del soldat*.—Montabliz; ¡Pim! ¡Pam! ¡Pum! y *Cantars*.—Osina; Es dolenta.—Caldés; Lo d' avuy está molt ben dialogat pero no m' agrada l' assumpto. Fassi altra cosa d' assumpto mes simpá ich.—Pepet de Vilafranca; Be.—Noy de Premiá; Bueno.—Estorer de la Ronda; Id.—Vilá; la setmana entrant li contestaré ab mes calma.—A, Ribas; Publicarém los cantars.—Branera; Nova.—J Ventura, Gracias.—Rampells; Anirá tot menos l' article, qu' es molt mansoy.—Albertet de V.; ¡Ay Albertet que 'l volgué produhir tant l' ha de perdre.—Girbau Llastima que no estiga mes ben desenvolada.—R. del Cafe, Anirá alguna cosa.—Sentinellas; Aceptat y expressions.—Roig; No vá ni ab corrioias.—A. A. T; No val ré.—Castellas; No 'm convé.—Fetipet de Sabadell; Está fet ab molt garbo, pero, fillet té una má de greix. B. Güell; Molt bé.

LITOGRAFIA BARCELONESA**SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA**

LO GOMOS — Faré patí alguna santa
 si aquí 'm deixa entrar vestit.

PERE — ¡Vesten ximplel Ni á la terra
 t' han volgut per aygualit.